

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:06

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Lad mig starte med at sige til den første del af spørgerens spørgsmål om det at sikre lige muligheder for børnene i Danmark, at vi naturligvis er rørende enige. Det er klart, at jeg netop som landets socialminister har ansvaret for at sikre, at udsatte børn i Danmark kan få hjælp, når de har behov for det, og det uanset hvad årsagen til dette behov måtte være. Det ligger mig meget på sinde, og det er jeg da optaget af. Jeg er også optaget af at sikre gode opvækstvilkår for alle børn. Hvem er ikke det?

Jeg tror bare som sagt ikke, at det ene og alene handler om økonomi, og det er der, jeg er forundret over Socialdemokraternes ensidige fokusering på økonomi. For mig at se handler udsathed altså i dag i lige så høj grad om mangel på sociale og kulturelle ressourcer. Når børnene mangler ressourcer, hænger det jo ofte sammen med, at de vokser op i familier, hvor forældrene har samme mangler. Det kan f.eks. skyldes misbrug, psykisk sygdom eller andre sociale vanskeligheder, og det er naturligvis en af mine fornemste opgaver at sikre, at rammerne for, at disse familiers ressourcer styrkes, naturligvis også for børnenes skyld.

Det handler om, at børnene får hjælp, når de har behov for det, og gerne så tidligt som overhovedet muligt, og det handler om at hjælpe forældrene med de sociale vanskeligheder, de kæmper med. Så selv om SFI-undersøgelsen slår fast, at relativ fattigdom i Danmark ikke handler om, at børn går sultne i seng, skal vi selvfølgelig være opmærksomme på børnenes behov, det er klart.

Kl. 17:08

Formanden:

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:08

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at ministeren også er opmærksom på, at børnenes behov skal i første række, og ministeren går også ind for lige muligheder. Men hvis man kigger på, hvem der egentlig bliver ramt af den her fattigdom, drejer det sig bl.a. om børn mellem 8 og 13 år, børn af enlige forsørgere, børn af forældre uden kompetencegivende uddannelse, børn af arbejdsløse og indvandrerbørn. Kort sagt er det børn i fattigdom hos de fa-

milier, der er allermost udsat i det danske samfund. Spørgsmålet er, hvordan vi så skal beskytte de her børn, så de ikke havner i et tomrum, men at der kan ske et løft.

Red Barnet har på baggrund af rapporten foreslået en række initiativer. En del af de initiativer har Socialdemokratiet faktisk også foreslået, f.eks. netop at sikre, at skoler og daginstitutioner får ressourcer til at hjælpe disse børn ud af isolation og ind i fællesskabet, at etablere gratis måltid mad-ordninger, forebyggelse for børnefamilier osv. osv.

En anden ting, rapporten også skriver om, er fastsættelse af en fattigdomsgrænse. Og jeg vil egentlig gerne høre, om ministeren overvejer at prøve at være med til at lave en sådan definition, dvs. fastsættelse af en fattigdomsgrænse, så vi ved, hvem vi har at gøre med, og hvordan vi kan forholde os til den her definition.

Kl. 17:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:09

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Ja, det har jeg jo heldigvis også svaret på rigtig mange gange, fordi for mig at se er fattigdom et overordnet begreb, som altså ikke kun handler om kroner og øre.

Jeg deler til fulde undersøgelsens synspunkt om, at det naturligvis er vigtigt at være opmærksom på børn, som risikerer social marginalisering, og som har behov for støtte, og vi skal som samfund træde til, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov.

Med hensyn til det her med de sociale ressourcer og også økonomiske ressourcer bliver vi stadig væk nødt til at holde fast i, at forældre i en lavindkomstgruppe, altså ikke pr. definition er dårlige forældre, og at børnene altså ikke pr. definition er socialt udsatte. Det er bare den antagelse, der ligger implicit i oppositionens retorik omkring det her spørgsmål, og det er jeg meget forundret over.

Så jeg synes, det er meget væsentligt, når vi taler om socialt udsatte børn, at vi husker hele billedet, og jeg tror ikke, at definitioner af grænser i den ene eller den anden retning egentlig gør noget konkret over for socialt udsatte børn. Det gør bl.a. alle de initiativer, som spørgeren i øvrigt også selv er bidragyder til, når vi taler barnets reform osv., hvor vi netop har fokus på